

ת"פ 36448/10/21 - מדינת ישראל נגד שחף הבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36448-10-21 מדינת ישראל נ' הבר

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: שחף הבר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שי חיון, עו"ד יהונתן מורגנשטרן והמתמחה יחיאל יעקב

ב"כ הנאשם - עו"ד אסף דוק

הנאשם - התייצב

פסק דין - ללא הרשעה

כללי

1. הנאשם, יליד 1975, הורשע על בסיס הודאתו ובמסגרת הסכמה דיונית, בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. המתלונן היה חברו של מנהל משמרת במועדון בתל אביב. המתלונן והנאשם הם לקוחות קבועים במועדון. במועד הרלוונטי לכתב האישום, הייתה מוניקה בת זוגו של מנהל המשמרת.

ביום 5.9.21, בשעה 4:00 היו הנאשם, המתלונן, מנהל המשמרת ומוניקה במועדון ושתו משקאות אלכוהוליים. המתלונן החליף דברים עם מוניקה, בעניין רצונו להכיר נשים לאחר גירושיו. מוניקה התקדמה לעבר נשים שישבו בבר והמתלונן משך אותה בידה באגרסיביות בניסיון להניא אותה ממעשיה.

באותה עת, עמד הנאשם בסמוך למתלונן והחזיק בידו הימנית כוס בירה עשויה מזכוכית. הנאשם הבחין במעשי המתלונן ומשסבר שהטריד את מוניקה, החליף עמו דברים. כעבור מספר רגעים, תקף הנאשם את המתלונן בכך שדחף אותו עם ידו השמאלית באזור בית החזה.

בתגובה, הניף המתלונן את רגלו לעבר הנאשם, בעט בידו ובכך שבר את הכוס אותה אחז הנאשם. אז, תקף הנאשם את המתלונן עם ידו הימנית בפלג גופו העליון של המתלונן. בתגובה, הכה המתלונן את הנאשם באמצעות מכת אגרוף בפניו.

מיד ובסמוך, השליך הנאשם מידו הימנית לעבר הבר את שברי הזכוכית שנותרו בידו מכוס הבירה שנשברה ולקוחות נוספים שבילו במועדון הפרידו בין הנאשם ובין המתלונן.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן חתך מעל עצם הבריח וחתך נוסף בצוואר משמאל. בגין חבלותיו נזקק המתלונן לעבור ניתוח לעצירת דימום. כתוצאה מהאירוע נגרם לנאשם חתך קטן בידו והמטומה ברגלו.

3. ההסדר לא כלל הסכמות לעונש. הוסכם כי בטרם טיעונים לעונש יישלח הנאשם לתסקיר שירות מבחן. המאשימה הסכימה כי בכפוף לתסקיר חיובי תגביל עתירתה ל-7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ככל שיימצא מתאים, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. ב"כ הנאשם ביקש כי שירות המבחן יבחן אפשרות ביטול הרשעה לאור עיסוקו של הנאשם.

תסקיר שירות מבחן וחוות דעת ממונה לעבודות שירות

4. **בתסקיר שירות המבחן מיום 14.02.23**, התייחסות למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם. מדובר באדם בן 48, רווק ואב לילדה בת 3.5 ומתגורר עימה בת"א בהסדר של משמורת משותפת עם אמה. עברו נקי וזו הסתבכותו היחידה בפלילים. הנאשם עובד כצלם וכמרצה. בתסקיר מתואר מסלול חיים נורמטיבי של הנאשם, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות מלא בצה"ל ואחר כך במילואים. הנאשם בוגר קורס מורי דרך ועבד בחברה להגנת הטבע ובהדרכת טיולים ברחבי הארץ. בהמשך החל לעסוק בצילום כעצמאי, התפתח בתחום ועד הסתבכותו בתיק זה היה מרצה לצילום במכללה. הנאשם הציג לשירות המבחן מכתב ממנהל המכללה ממנו עולה שהתנהל באחריות ובדאגה לסטודנטים. כן הציג מכתב מסטודיו לעיצוב גרפי ומיתוג בו עובד שנים רבות מאוד והוא מוערך, מקצועי ועובד עם חברות ומותגים גדולים. עוד ציינו כי בעיתוי הנוכחי הנאשם עובד עמם בפרויקטים משותפים שעלולים להיפגע נוכח תוצאות גזר הדין.

הנאשם התייחס בהרחבה לנסיבות ביצוע העבירה המפורטות בכתב האישום המתוקן והסביר שדחף את המתלונן מאחר וחש מאוים לאחר שהשיח ביניהם הסלים. בשלב שהמתלונן בעט בכוס שהחזיק בידו, נבהל והתגונן במכת אגרוף מבלי שהיה ער לכך שנותרו רסיסי זכוכית בידו ואלו פגעו בצווארו של המתלונן. לטענת הנאשם סייע בטיפול במתלונן ולאחר מכן פגש אותו בתחנת המשטרה במסגרת העימות והשניים התנצלו אחד בפני השני ובהזדמנות מאוחרת נפגשו שוב באירוע חברתי ולחצו ידיים. שירות המבחן התרשם שהנאשם מודע ומביע אמפתיה לפגיעה במתלונן, כואב את התנהגותו במהלך האירוע ואת הנזק שנגרם למתלונן ומתקשה להתמודד עם האפשרות שיכול היה להיגרם לו נזק חמור יותר. עוד מסר הנאשם כי נוכח קשייו הרגשיים החליט לפנות מיוזמתו לטיפול נפשי דרך קופת חולים.

שירות המבחן התרשם באופן חיובי מאוד מהנאשם. להתרשמותם הנאשם אדם נורמטיבי וערכי, מעורב חברתית ופעיל תעסוקתית, מגלה אחריות כאב ומחזיק בעמדות ברורות בכל הקשור לציות לחוק. ניכר כי אינו בעל דפוסים שוליים או אלימים ומדובר באירוע חריג מאוד בחייו. הוערך סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה. עוד התרשם שירות

המבחן מיכולתו של הנאשם להתבונן בביקורתיות על מעשיו וניכר שהנאשם נבהל מתגובתו האלימה באירוע שהסלים במהירות כאשר הנאשם תפס את עצמו כמי שמסייע למכרה שלו שנמצאת במצוקה. עוד הדגיש שירות המבחן את ההשפעה של עצם ההליך המשפטי על הנאשם ובכלל זה את הפרסום והבושה שחוהה.

בשים לב לכל אלה ולנזק שתגרום הרשעה למקור תעסוקתו של הנאשם כמרצה, המליץ שירות המבחן לבחור בעונש פחות סטיגמטי, להורות על ביטול הרשעה לצד ענישה קונקרטיה בדמות צו של"צ בהיקף של 250 שעות וצו מבחן.

הראיות והטיעונים לעונש

5. במסגרת **הראיות לעונש** הגיש ב"כ המאשימה תמונות פציעה של המתלונן (ת/1).
6. לטובת הנאשם העיד חברו הקרוב מר משה נינו - העד תיאר את אופיו ומזגו הנעים של הנאשם, היותו פעיל חברתית והיות האירוע חריג להתנהלותו. כן סיפר על הפגיעה הקשה שחוהה הנאשם מבחינה אישית ומבחינה כלכלית בעקבות האירוע.
7. **ב"כ המאשימה** התייחס לתופעת האלימות ההולכת ומתפשטת במרחב הציבורי, באופן שמחייב ענישה מרתיעה ובוודאי הקפדה על הכלל של סיום הליך בהרשעה בדין. עוד טען התובע שהנאשם לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי שתסב לו הרשעה לאור עבודתו כמרצה מול רשימת מקצועות בהם פסול בעל רישום פלילי מלעסוק (ת/2). התובע עתר להותיר את ההרשעה על כנה ולגזור על הנאשם 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. לשאלת בית המשפט השיב התובע כי המתלונן סלח לנאשם ולא רוצה להחמיר בעונשו.
8. **ב"כ הנאשם** התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר. הסנגור הדגיש את חריגות הארוע בחיי הנאשם שהוא אדם נורמטיבי שעבד כמרצה וכצלם מקצועי (הוגשו מכתבי המלצה ס/1, ס/5 וס/6). הסנגור הסביר כי ברקע לאלימות טעות של הנאשם אשר סבר כי המתלונן מטריד מינית מכרה שלו. האירוע הסלים במהירות כאשר גם הנאשם וגם המתלונן היו תחת השפעת אלכוהול. הסנגור הדגיש שלאחר הפגיעה הנאשם סייע בטיפול במתלונן עד הגעת הצוות הרפואי. לגישת הסנגור, מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה באופן שמאפשר לסיים את ההליך ללא הרשעה. לתמיכה בטיעונו הפנה הסנגור לאסופת מקרים בפסיקה כמפורט בטבלה ס/2 וטען כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ועד מאסר קצר לתקופה שיכול ותרוצה בעבודות שירות. הסנגור מיקד את טיעונו בבקשה לביטול ההרשעה וזאת בשים לב לעברו הנקי של הנאשם, ההודאה ולקיחת האחריות העמוקה והצער והחרטה הכנים על האירוע. כן הדגיש את ההתרשמות החיובית מאוד של שירות המבחן מהנאשם ואת ההפנמה שהפנים באשר לחומרה שבהתנהגותו כאשר מיוזמתו פנה לטיפול פסיכולוגי כדי לעבד את חלקו בעבירה (כמשתקף בתיעוד הרפואי ס/3). עוד ביקש הסנגור ליתן משקל של ממש לנזק ולפגיעה שנפגע הנאשם מעצם הסתבכותו בתיק. הנאשם הפסיק את עבודתו כמרצה במכללת מנשר, עבודתו בתחום הצילום נפגעה גם היא. הסנגור ביקש ליתן משקל של ממש לעמדת המתלונן שסולח לנאשם ולא חפץ ברעתו כמשתקף במכתבו של המתלונן ס/4). לטענת הסנגור הנאשם גם הוכיח קיומו של נזק קונקרטי במסמך שהגיש מטעם מכללת מנשר (ס/6) ומהמסמך של מר יותם בצלאל (ס/5) - בעל סטודיו לעיצוב גרפי. הסנגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם, להעמידו במבחן ולהסתפק

בענישה קונקרטיית בדמות צו של"צ בהיקף של 250 שעות וכן פיצוי למתלונן.

9. **הנאשם** בדבריו האחרונים הסכים עם התובע שבעיית האלימות בחברה שלנו היא מהותית והדגיש שהוא ביצע את המיוחס לו לאחר שסבר בטעות כי אישה שמולו חווה אלימות מינית. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו וחש אכזבה מתגובתו. כן ציין את הסיוע שסייע למתלונן לאחר האירוע ואת הפיוס שנערך ביניהם לאחר מכן. הנאשם התייחס להרשעתו בדין טען שהותרתה תפגע בעבודתו ובעיסוקו.

10. בתום הטיעונים אפשרתי לסנגור להגיש מסמכים נוספים. הסנגור הגיש שני מסמכים מהם עולה כי הותרת הרשעה תסב לנאשם נזק קונקרטי: **הראשון**, מטעם ינון פרס בעל חברה לעיצוב והפקה של תערוכות מסחריות ואירועים בארץ ובחו"ל, ממנו עולה כי הנאשם עתיד להיות מועסק בחברתו כצלם ולא יוכל לעשות כן מאחר ולקוחות החברה אינם מאפשרים עבודה מולם למי שיש לו רישום פלילי (עקב חשיפה לטכנולוגיות ותכנים סודיים ורגישים). **השני**, מסמך נוסף ממר יותם בצלאל מיום 04.02.23 בו נכתב במפורש כי במידה וההרשעה תישאר על כנה לא יוכל להמשיך להעסיק את הנאשם בפרויקטים משותפים בחברה.

דין והכרעה

11. הנאשם ביצע מעשה אלימות אשר תוצאתו פגיעה בגוף אדם אחר. תמונות החבלה (ת/1) מצביעות על חבלה של ממש ולא כענין של הגדרה בחוק אלא במובן הפשוט והמילולי. ברקע שתיית אלכוהול במועדון כך שגם הנאשם וגם המתלונן פעלו בהשפעת אלכוהול. נתונים אלו הם נקודת פתיחה כמעט בלתי אפשרית לביטול הרשעה. המלחמה באלימות מחייבת אמירה ברורה וערכית של בית המשפט הפוסלת אלימות מכל וכל. אלימות אינה אפשרות חוקית ומי שלוקח את החוק לידי חייב לקחת בחשבון שבחירתו כרוכה בכתם פלילי. אותם דברים נכונים גם כאשר לכאורה יש סיבה והסבר לאלימות. גם כאשר אדם סבור שהתערבותו נדרשת כדי לעזור לאישה הנתונה להטרדה, עליו לבחור בהתערבות שאינה אלימה. לא מדובר היה ברגע מסכן חיים ובבחירה שאין בלתה. מדובר היה בתגובה אלימה אשר ניתן היה למצוא לה תחליף חוקי ראוי. אין תועלת במלחמה באלימות באמצעות אלימות. כל אלו עמדו נגד עיני שעה שהאזנתי לטיעוני הצדדים לעונש. בשאלת מתחמי הענישה מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה מתחם העונש ההולם את שהתרחש באותו ערב מתחיל מעונש מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות (ראו מקרה קל יותר ברע"פ 3681/19 **שבתאי נ' מדינת ישראל** (13.6.19) וגם עפ"ג (תל-אביב) 7873-09-19 **אלבו נ' מדינת ישראל** (20.11.19).

12. ואולם מרכז הכובד בהחלטה זו אינו בשאלת המתחם אלא בשאלת ביטול ההרשעה. הביטוי המשפטי הרחב יותר במסגרתו נבחנות טענות הצדדים נוסח לפני שנים בהלכת **כתב** שם נקבע כי רק במקרים חריגים במיוחד, בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם (בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פד"י נב(3) 337). לאחר התלבטות לא קלה, החלטתי כי המקרה שלפני הוא אחד מאותם מקרים חריגים המאפשרים סיום ההליך ללא הרשעה ואשר עומד במבחנים שנקבעו בפסיקה וזאת בשל הצטברות הנתונים הבאים:

א. **נסיבות גרימת התוצאה חריגות**: שברי הזכוכית נותרו בידו של הנאשם מבלי שתכנן זאת, מבלי שעשה צעד אקטיבי כדי לקחת שבר זכוכית ולתקוף באמצעותו ומבלי שהתכוון לעשות שימוש בזכוכית. התוצאה נגרמה בשל כך ששאריות זכוכית נותרו בידי הנאשם לאחר שבעיטה של המתלונן שברה את

הכוס. גרימת החתכים לא נעשתה במכוון באמצעות שבר זכוכית. הנאשם נהג באלימות אבל עוצמת האלימות והשימוש בזכוכית לא היו מתוכננים.

ב. **עמדת המתלונן:** המאשימה אישרה שהמתלונן סלח לנאשם והנאשם עצמו הציג אישור כתוב לכך שהמתלונן אינו מעונין בהחמרה איתו. הנאשם סיפר בנוסף שפגש במתלונן לאחר הארוע השניים לחצו ידיים וכיום אין ביניהם תחושות איבה או רצון לנקמה. מדובר בשני אנשים שאין צפי להמשך קשר ביניהם כך שרגשות הסליחה הם נקיים מחדש שהופעל לחץ או שקיים אינטרס זר להשבת השלום.

ג. **ההפנמה העמוקה והמידית של הפסול על ידי הנאשם והתגייסות לטיפול:** הנאשם בן 48, מסלול חייו נורמטיבי לחלוטין כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן וכעולה ממכתבי ההמלצה שהגיש הסנגור. מדובר באדם שלא הסתבך מעולם עם החוק ואני מאמינה לו שנבהל מתגובתו האלימה במהלך האירוע. בהלה זו לצד קבלת אחריות והפנמת הצורך בטיפול משתקפים בפניה לטיפול פסיכולוגי מיד לאחר הארוע על מנת להבין את המפנה האלים שעשה. שוכנעתי כי מדובר **באירוע חריג מאוד שאינו מאפיין את הנאשם**, מעבר לרמה הבסיסית של הודאה וקבלת אחריות לביצוע העבירה.

ד. **ההתרשמות החיובית של שירות המבחן** מהנאשם ניכרת היטב מהתסקיר באופן שיש בו ללמד כי אכן האירוע הינו חריג להתנהלותו.

ה. **חלקו של המתלונן בארוע:** הנאשם תקף ראשון בכך שדחף את המתלונן. הארוע הסלים לאחר שגם המתלונן הגיב באלימות ובעט בידו של הנאשם.

ו. **המניע בו האמין הנאשם** בעת ביצוע האלימות היה כי לפניו אישה אשר מוטרדת מינית ורצונו לסייע לה. הבחירה אינה חיובית אבל הרצון הבסיסי מקורו בערכים של עזרה לזולת.

13. לכל אלו מצטרפים מבחני הפסיקה:

סוג העבירה על אף חומרתה מאפשר במקרים המתאימים סיום הליך ללא הרשעה. ראו למשל:

א. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 66903-07-20 טאופיק אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.2020) - קיבל בית המשפט המחוזי בדעת רוב את ערעור הנאשם והורה על ביטול הרשעתו בעבירה של תקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש. מן העובדות בהן הודה המערער עולה כי ביום 14.07.2016, בשעה 06:33, במפעל 'מעש נוימן', תקף המערער יחד עם אחרים את המתלונן, אחר שהחל דין ודברים בין האדי לבין המתלונן, לאחריו דחף האדי את המתלונן בשתי ידיו. בסמוך לאחר מכן, תפס המערער את המתלונן באמצעות ידו השמאלית, תוך שחנק אותו. האדי בעט במתלונן, ובאותו מעמד, עמאר היכה בגבו של המתלונן מכת אגרופי. כתוצאה ממעשי המערער והאחרים עמו, נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות המטומה בקרקפת שמאל פצעים שטחיים, נפיחות בלסת התחתונה ורגישות מעל כתף שמאל. בית המשפט המחוזי התייחס לחומרת העבירה ולאפשרות לסיים הליך ללא הרשעה חרף החומרה ופסק באלו המילים:

"נגע האלימות מחייב אמירה שיפוטית נחרצת, על מנת למגר את הסברה השגויה לפיה בתי המשפט יגלו סובלנות כלפי אלימות כדרך לפתרון סכסוכים. מטעם זה מחייב הדבר השתת

עונשים ראויים כלפי מבצעי עבירות אלימות, ובוודאי שכלל אין להלום כי האינטרס הציבורי יכופ ראשו לעומת השיקולים הפרסונליים בדמות ביטול ההרשעה כליל. עם זאת, כשם שלא ניתן לחסות את כלל עבירות האלימות תחת מטריה עונשית אחת, כך אין לומר כי כל עבירות האלימות יבואו בקהל סוגי העבירות שלא ניתן יהיה לוותר על ההרשעה בקרב אלו שבוצעו ברף התחתון של עבירות אלו".

בבסיס ההחלטה לקבל את הערעור ולבטל את ההרשעה התחשב בית המשפט המחוזי בכך שחלקו של המערער בביצוע העבירה היה מוגבל באופן יחסי והנזק שנגרם למתלונן היה מוגבל בהיקפו. עוד ניתן משקל לעובדה שמדובר באירוע אליו נקלע המערער, ולא כזה אשר יזם מבעוד מועד, תוך שמעשיו הנפסדים בוצעו על רקע רצונו הנטען להתערב בסכסוך הניטש בין אחיו הקטן לבין המתלונן. עוד ניתן משקל לעברו הנקי ולהתרשמות שירות המבחן כי המערער מצליח להתבונן כיום באופן ביקורתי על מעשיו. נוכח זאת פסק בית המשפט כך:

"אף אם מעשה המערער נכנס לתוך תחום האיסורים הפליליים, סבורני כי בחינת רף החומרה בו בוצע המעשה, על מאפייניו, מציב אותו במקום בו אין סוג העבירה לכשעצמו מחייב הטבעת כתם פלילי בל יימחה על מצחו של המערער (השוו: ע"פ (מחוזי חיפה) 15379-09-19 בנעיון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]). באותה פרשה נקבע כי ניתן לבטל הרשעת המערער, שהורשע על פי הודאתו בעבירה של פגיעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, עת נגח בראשו של עובד סניף "רמי לוי" וכתוצאה מן התקיפה נגרם לעובד חתך במצחו; כן ראו האסמכתאות שצוטטו על ידי ביהמ"ש באותה פרשה בסעיפים כ"ח-ל"א לפסק הדין. באותם מקרים נעתר כב' ביהמ"ש העליון לביטול הרשעת הנאשמים, הגם שמדובר היה בעבירות מגוונות, שחומרתן אינה מועטה: סיוע לאחר מעשה לשניים ששדדו נהג מונית, בכוונה למלטם מעונש; עבירה של החזקת אגרופן ברכב; עבירה של סיוע לסרסרות למעשי זנות; עבירות של הפרת אמונים, התחזות כעובד ציבור ופגיעה בפרטיות).

לאחר שבית המשפט המחוזי קבע כי נסיבות העבירה מאפשרות סיום ההליך ללא הרשעה, החליט להורות על ביטולה וזאת לאחר שהשתכנע מקיומו של נזק קונקרטי שייגרם למערער לאחר שזה סיים את לימודי הרפואה ועלול היה להיתקל בקושי בקבלת רישיון ממשרד הבריאות.

ב. ת"פ (שלום ירושלים) 45189-06-19 מדינת ישראל נ' בן ארוש (3.5.21) אליו הפנה הסנגור - שם החליט בית המשפט לבטל הרשעת נאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע סכסוך בדרך, ירד המתלונן מרכבו והכה את הנאשם בשני אגרופים בעת שהנאשם ישב ברכבו, וחזר לרכב שלו. אז, ירד הנאשם מרכבו, ניגש למתלונן והחל להכותו באמצעות אגרופיו לפניו. כתוצאה מכך, שיניו של המתלונן התנדנדו והוא נדרש להליך של עקירת שיניים ותיקון שן תותבת. לאחר מכן יצא המתלונן מהרכב והתעמת עם הנאשם, אשר נפל על הרצפה ושבר את האגן. בשים לב לעברו הנקי של הנאשם, היות האירוע חריג להתנהלותו, לאלימות שהוא עצמו ספג מהמתלונן במהלך האירוע והנזקים הקשים יותר שנגרמו לו ולאחר שהוכח קיומו של נזק קונקרטי, החליט בית המשפט להורות על ביטול ההרשעה.

ג. ת"פ (שלום ב"ש) 65655-12-19 מדינת ישראל נ' לאוניד בדט (16.01.2023) החליט בית

המשפט להורות על ביטול הרשעה של נאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן שם במסגרת בילוי לילי במועדון, הצמיד הנאשם חפץ, הדומה לאקדח למצחו של המתלונן. הנאשם דחף את ראשו של המתלונן באמצעות החפץ וגרם לו בכך לשפשוף במצחו. בשים לב לטיבו של המעשה, העדר עבר פלילי, הודאה בבית המשפט ולקחת אחריות מלאה גם בפני שירות המבחן, הבעת חרטה, גיל מבוגר יחסית, הערכת שרות המבחן בדבר סיכוי נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק, היות מעשה העבירה חריג לאורח חיים נורמטיבי, עמדת והמלצת שירות המבחן, וכן הנזק הצפוי מהרשעה, הן במימד התעסוקתי (מורה לנהיגה) והן במימד הדימוי העצמי והתפיסה החברתית החליט בית המשפט לסיים את ההליך ללא הרשעה.

ד. בת"פ (שלום ק"ג) 40674-07-21 מדינת ישראל נ' ליאור קרייס (30.11.2022) הורה בית המשפט על ביטול הרשעת הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם שם הגיע לביתו וביקש להכין לעצמו אוכל במטבח. בהמשך לאמור, אמרה לו אחותו המתלוננת כי היא תנקה אחריו. בהמשך לכך, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שהכה אותה בעינה הימנית. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת נפחות בעין ימין. בהחלטתו על ביטול ההרשעה התחשב בית המשפט במצבו הנפשי של הנאשם בזמן המעשה ומכלול נסיבותיו האישיות והייחודיות, גילו הצעיר ועמדת המתלוננת.

14. **הנאשם הציג מסמכים מהם עולה שיגרם לו נזק מוחשי מהותית מההרשעה על כנה.** המסמכים המשלימים ששלח הסנגור לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, ואשר תוכנם פורט בסעיף 10 לעיל, מצביעים על נזק קונקרטי לפרנסתו של הנאשם ולהמשך העסקתו. נזק זה מצטבר לנזק שגזר על עצמו הנאשם בכך שחדל מעיסוקו כמרצה במכללה נוכח הבושה שחש במעשיו.

15. **כל אחד מן הנתונים שפורטו לא יכול היה להביא לבדו לביטול ההרשעה. הצטברותם של כולם יחד מטה את הכף נטיה קלה לטובת סיום ההליך בדרך זו.** סיום שכזה אינו מעלים את החומרה מן המעשים ואינו הופך אותם למותרים. רחוק מכך. מטעם זה ההליך הפלילי לא יסתיים בלא כלום. לא רק שבצדק הוגש כתב האישום אלא שמבחינת החברה ישיב הנאשם משהו מן האינטרס שנפגע בדרך של ריצוי שעות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ומקיף יותר מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן.

16. סוף דבר **אני מחליטה כדלקמן:**

א. אני מורה על **ביטול הרשעת הנאשם** לצד הקביעה כי ביצע עובדות המקימות עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

ב. הנאשם ישלם **פיצוי למתלונן בסך 3,600 ₪**. הפיצוי ישולם תוך 60 יום. ב"כ המאשימה יעביר פרטי נפגע עבירה למזכירות בתוך 14 יום.

ג. הנאשם יבצע **צו של"צ בהיקף של 400 שעות** בהתאם לתוכנית שיגבש שירות המבחן.

ד. אני מעמידה את הנאשם **בצו מבחן לתקופה של שנה**.

הובהרו לנאשם תוצאות אי עמידתו בתנאי הצווים, לרבות האפשרות להפקיע את הצווים, להרשיע אותו ולגזור את עונשו מחדש.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.